

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5335

гр. София, 04.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в закрито заседание на 04.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **6085** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 217, ал. 2, вр. ал. 1, т. 11, вр. чл. 57а, ал. 3 от Закона за устройство на територията.

Делото е образувано по подадена от управителя на [фирма] жалба, против издадената от главния архитект на Столична община ЗАПОВЕД № РА-18-52/23.06.2022 г. С тази заповед е наредено на жалбоподателя да премахне в 14-дневен срок собствен, „незаконсьобразно поставен преместваем обект“ – павилион № 8, находящ се в [населено място] , на [улица], попадащ в ПИ с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ-1863, 22012202, 2254, върху имот – публична общинска собственост, съгласно АОС № 3166/24.01.2022 г.

С жалбата е заявено и искане за „спиране предварителното изпълнение на Заповед № РА-18-52/23.06.2022 г., основание чл. 217, ал. 2 ЗУТ, до решаване на въпроса с влязло в сила решение на съда“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в настоящия състав дължи произнасяне, само относно заявеното искане за спиране изпълнението на Заповед № РА-18-52/23.06.2022 г., което намира за процесуално допустимо, но неоснователно.

Представени са с преписката доказателства, обосноваващи решението на материално компетентния административен орган да постанови премахване на преместваем обект – павилион, поставен върху имот – публична общинска собственост, без съответното разрешение за поставяне, съгласно специалната наредба на Столичния общински съвет.

Според разпоредбата на чл. 217, ал. 1 ЗУТ подадените пред съда жалби не спират изпълнението на заповедите по т. 11, издадени на основание чл. 57а, ал. 3 с.з., каквато е и процесната. Алинея 2 на чл. 217 предоставя възможност на Съда да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, ако то, в хипотезата на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. Установяването и доказването на възможността, заповедта

да породи такива вреди е в тежест на жалбоподателя, тъй като в хипотеза на следващо по силата на закона незабавно изпълнение, предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК за допускането му се предполагат. В процесния случай, мотивирайки искането си за спиране изпълнението на заповедта жалбоподателят е направил опит да обърне посоката на доказателствената тежест, като също се позовава на основанията по чл. 60, ал. 1 АПК, но не отчита факта, че предварителното изпълнение е по силата на самия закон, а не е разпоредено изрично от административния орган. В такива случаи е приложима разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК, според която „допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2“. Алинея 2 на чл. 166 указва, че „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение,ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства“. Следователно, тежестта да установи и докаже, че действието на заповедта би могло да причини значителна или трудно поправима вреда, е на жалбоподателя. Твърденията му в тази връзка за това, че: павилионът не е негова собственост и не се владее от него; с премахването ще бъде нарушена целостта на павилиона, се основават на вероятност, но не са представени доказателства.

Предвид гореизложеното, Административен съд София – град, 14^{ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от управителя на [фирма] за спиране изпълнението на издадената от главния архитект на Столична община ЗАПОВЕД № РА-18-52/23.06.2022 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: